

[Ministeren for offentlige arbejder]

dette indebar skitsen, at den fra post- og telegrafvæsenet udskilte telesektor skulle organiseres som en statsvirksomhed, og at den overordnede koordination og styring skulle henlægges til et teledirektorat. Såvel telefonselskaberne som disses personaleorganisationer var positivt indstillede til at gå videre i denne retning, medens Dansk Postforbund og Dansk Post- og Telegraafforening ikke kunne acceptere en deling af post- og telegrafvæsenet, medmindre der dannes et egentligt enhedstelevæsen og dette bliver en statsvirksomhed, hvilket selskaberne og deres personale på den anden side ikke kunne acceptere.

7. Jeg skal endelig nævne, at »Teleundersøgelsen« har påpeget, at der er et behov for at ajourføre og samle lovgivningen om telekommunikation, idet lovgivningen ikke er i fuld harmoni med teleteknikkens nuværende stade. Dette spørgsmål vil jeg tage op med henblik på i næste folketingssamling at fremsætte forslag til en lov om ændring af telelovgivningen.

På tilsvarende måde kan det overvejes, om der bør ske en ajourføring af telefonselskabernes koncessioner. Det må bemærkes, at der ikke er behov for ændringer i disse af hensyn til den overordnede koordination og styring, som agtes gennemført. Koncessionerne afgiver fornødent grundlag herfor. Imidlertid er de på visse punkter tekstmæssigt ikke ganske à jour med udviklingen, og da en ændret lovgivning også kan motivere redaktionelle ændringer i koncessionerne, vil ministeriet i samarbejde med telefonselskaberne gennemgå koncessionerne med henblik på en eventuel ajourføring.

8. Jeg kan herefter sammenfatte resultatet af mine overvejelser på grundlag af »Teleundersøgelsen«s rapport således, at jeg er indstillet på, at telefonkoncessionerne løber videre efter 1. marts 1982, idet koncessionsbestemmelserne giver tilstrækkeligt grundlag for at gennemføre de ændringer i systemet, der ønskes. Post- og telegrafvæsenets telesektion forbliver som en del af det samlede generaldirektorat. En nyordning gennemføres ved at erstatte det nuværende telefontilsyn med statens teleråd. Gennem rådet tilvejebringes der på lige fod for alle 4 teleadmini-

strationer en effektiv koordination og tværgående beslutningsdygtighed i alle for det samlede televæsens udvikling og drift væsentlige spørgsmål. Som led i denne funktion foretages der over en passende periode en revurdering af opgavefordeling, afregningsregler og takstfastsættelse.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om tilskud til dræning og vanding.

(Lovforslag nr. L 80. Fremsat 21/11 80. Første behandling 3/12 80. Betænkning 5/2 81. Anden behandling 10/2 81).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 111 stemmer mod 25; 11 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om udlån til yngre jordbrugere.

(Lovforslag nr. L 67. Fremsat 7/11 80. Første behandling 25/11 80. Betænkning 5/2 81. Anden behandling 10/2 81).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 122 stemmer mod 26.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Forhandling om arbejdsministerens redegørelse af 4. februar 1981:

Redegørelse om beskæftigelsessituationen og de initiativer, som regeringen agter at tage for at bekæmpe arbejdsløsheden.

(Redegørelse nr. IV. Anmeldt 14/1 81. Redegørelsen givet 4/2 81. Meddelelse om forhandling 4/2 81).

Forhandling

Formanden:

Jeg skal gøre opmærksom på, hvis nogen af ordførerne ønsker at gøre bemærkninger om specielt den næste sag på dagsordenen, men i og for sig også de to følgende sager – det drejer sig om forslag til folketingsbeslutning om fremskaffelse af lære- og praktikpladser af Fogh Rasmussen (V) m.fl., forslag til folketingsbeslutning om forpraktik inden for sundheds- og socialuddannelserne af Bertel Haarder (V) m.fl. og forslag til folketingsbeslutning om adgangen til at tegne lærekontrakter af Bertel Haarder (V) m.fl. – at dette er tilladt, dog uden forlænget taletid. Det vil vel i praksis sige, da der synes at være lidt uklarhed om denne aftale, at hvis ordførere, som ikke er ordførere vedrørende redegørelsen, finder, at de bør komme ind i debatten, sådan som den udvikler sig, må de bede om ordet, når ordførrunden er overstået. Det må vist være måden, man gør det på, hvis man ikke vil vente, til de pågældende sager kommer til forhandling som anført på dagsordenen.

Jeg gør samtidig opmærksom på, at det er hensigten at holde pause så nær kl. 12 som muligt til kl. 13.

Søren B. Jørgensen (S):

Indledningsvis vil jeg takke arbejdsministeren for redegørelsen, og jeg vil godt tilføje, at jeg ville finde det hensigtsmæssigt, om vi mindst én gang om året fik en debat om ar-

bejdsløshedsproblemet, som 75 pct. af befolkningen anser for det væsentligste samfundsproblem.

Der er ikke mange lyspunkter at hente i baggrunden for redegørelsen. At OECD regner med, at vi i 1982, altså næste år, vil have 25 mill. arbejdsløse i industrilandene og herunder en meget høj ungdomsledighed, virker ikke særlig opløftende, og det er en dårlig trøst for os, at der også i andre lande har været en meget høj arbejdsløshed.

Den sidste prognose fra arbejdsmarkedsnævnene levner heller ikke mulighed for bare en smule optimisme; man forudser en merarbejdsløshed for første halvår i år på 62.000 fuldtidsledige, heraf 42.000 mænd og 20.000 kvinder.

Vi har hidtil sat ind mod arbejdsløsheden med særlige foranstaltninger i form af beskæftigelsesplaner, hvoraf den sidste, B 81, endnu ikke er slået igennem, og der er behov for yderligere initiativer.

Den foruroligende kraftige stigning i arbejdsløsheden i de sidste måneder har rejst spørgsmålet, om nogle af de midler, vi i år skal bruge til udbetaling af dagpenge, ikke kan bruges på en mere konstruktiv måde, f.eks. ved at etablere arbejdspladser og til uddannelse.

Redegørelsen indeholder en række konkrete forslag og en del tanker og ideer til videre overvejelse og forhandling med de kommunale myndigheder og arbejdsmarkedets parter. Det er alle forslag, som socialdemokratiet gerne vil drøfte, fordi vi tror, at det er en ny og farbar vej til supplering af det, der allerede er iværksat.

Det er nok væsentligt at slå fast, at de initiativer og tanker, der er lagt frem, ikke løser vore beskæftigelsesproblemer, men de vil alle trække i den rigtige retning. Der er behov for en fordomsfri debat om arbejdsløshedsbekæmpelsen, og der ligger da også i redegørelsen en indbydelse til alle om at komme med ideer og forslag, vel især ideer og forslag, der er rettet mod det alvorlige ungdomsarbejdsløshedsproblem. Arbejdsministeren lægger også i redegørelsen megen vægt på en sådan indsats.

Der vil ske en væsentlig udvidelse af de erhvervsfaglige uddannelser, og det er socialdemokratiets opfattelse, at gør vi ikke noget nu på dette felt, kommer både de unge og erhvervslivet i klemme, men vi skal passe på,